

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2847/93

av den 12 oktober 1993

om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken

(EGT L 261, 20.10.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets förordning (EG) nr 2870/95 av den 8 december 1995	L 301	1	14.12.1995
► <u>M2</u>	Rådets beslut 95/528/EG av den 5 december 1995	L 301	35	14.12.1995
► <u>M3</u>	Rådets förordning (EG) nr 2489/96 av den 20 december 1996	L 338	12	28.12.1996
► <u>M4</u>	Rådets förordning (EG) nr 686/97 av den 14 april 1997	L 102	1	19.4.1997
► <u>M5</u>	Rådets förordning (EG) nr 2205/97 av den 30 oktober 1997	L 304	1	7.11.1997
► <u>M6</u>	Rådets förordning (EG) nr 2635/97 av den 18 december 1997	L 356	14	31.12.1997
► <u>M7</u>	Rådets förordning (EG) nr 2846/98 av den 17 december 1998	L 358	5	31.12.1998
► <u>M8</u>	Rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003	L 122	1	16.5.2003
► <u>M9</u>	Rådets förordning(EG) nr 1954/2003 av den 4 november 2003	L 289	1	7.11.2003
► <u>M10</u>	Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005	L 128	1	21.5.2005
► <u>M11</u>	Rådets förordning (EG) nr 1964/2006 av den 21 december 2006	L 409	11	30.12.2006
► <u>M12</u>	Rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007	L 248	1	22.9.2007
► <u>M13</u>	Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008	L 286	1	29.10.2008
► <u>M14</u>	Rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008	L 286	33	29.10.2008
► <u>M15</u>	Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009	L 343	1	22.12.2009

Rättad genom:

- **C1** Rättelse, EGT L 302, 15.12.1995, s. 45 (528/95)
- **C2** Rättelse, EGT L 105, 22.4.1999, s. 32 (2846/98)
- **C3** Rättelse, EUT L 36, 8.2.2007, s. 6 (1967/93)

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2847/93

av den 12 oktober 1993

om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽⁴⁾ åligger det rådet att införa ett kontrollsystem för gemenskapen.

Om den gemensamma fiskeripolitiken skall lyckas bör ett effektivt kontrollsystem införas som omfattar alla aspekter av denna politik.

För att nå detta mål måste ett sådant system innehålla föreskrifter för kontroll av att åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna, strukturåtgärderna och åtgärderna avseende en gemensam marknadsorganisation genomförs; det måste också innehålla vissa bestämmelser om sanktioner ifall åtgärderna inte genomförs omfattande hela fiskerisektorn, från producenten till konsumenten.

Det är bara om de berörda parterna erkänner att systemet är berättigat som det kan ge önskat resultat.

Även om det i första hand är medlemsstaterna som ansvarar för kontrollen, bör kommissionen också försöka se till att medlemsstaterna opartiskt kontrollerar och förebygger överträdelser. Kommissionen bör därför ges de finansiella medel samt rättskipnings- och lagstiftningsmedel som tillåter den att utföra detta uppdrag så effektivt som möjligt.

⁽¹⁾ EGT nr C 280, 29.10.1992, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 21, 25.1.1993, s. 55.

⁽³⁾ EGT nr C 108, 19.4.1993, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT nr L 389, 31.12.1992, s. 1.

▼B

Erfarenheten från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2241/87 av den 23 juli 1987 om vissa åtgärder för kontroll av fisket ⁽¹⁾ visar att det är nödvändigt att skärpa kontrollen av tillämpningen av föreskrifterna för bevarande av fiskeresurserna.

Det krävs att de inblandade parterna inom fiskerinäringen tar på sig ett ökat ansvar för att se till att åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna genomförs.

Politiken avseende förvaltning av fiskeresurserna, som särskilt bygger på totala tillåtna fångstmängder (TAC), fångstkvoter och tekniska åtgärder bör också omfatta förvaltning av fiskeansträngningen, som innebär att fiskeverksamheten och fiskekapaciteten övervakas.

För att kunna övervaka alla fångster och landningar måste medlemsstaterna kontrollera den verksamhet som gemenskapens fiskefartyg bedriver i alla marina farvatten, samt all annan verksamhet som är förknippad med denna och har på så vis möjlighet att granska tillämpningen av bestämmelserna för den gemensamma fiskeripolitiken.

Det är av avgörande betydelse att medlemsstaterna samarbetar under inspektionerna av fiskeverksamheten ute till havs för att dessa skall bli så effektiva och ekonomiskt försvarbara som möjligt, särskilt under de inspektioner som företas i farvattnen utanför en medlemsstats jurisdiktion eller överhöghet.

I samband med införandet av den gemensamma fiskeripolitiken är det nödvändigt med åtgärder för att kontrollera de fartyg som för ett tredje lands flagg och befinner sig i gemenskapens farvatten. Det behövs särskilt ett system som gör det möjligt att följa fartygens rörelser och motta meddelanden om vilka arter som fartyget har ombord, utan att detta påverkar rätten till oskadlig genomfart genom territorialvattnet och friheten att navigera i fiskezonen om 200 sjömil.

Genom att medlemsstaterna i samarbete med kommissionen genomför pilotprojekt som kan tillämpas på vissa kategorier av fartyg, kan rådet före den 1 januari 1996 avgöra om det finns anledning att införa ett övervakningssystem via satellit eller något annat system.

Förvaltningen av fisket genom fastställande av TAC:er förutsätter en ingående kännedom om fångsternas sammansättning. En sådan kännedom behövs också för övriga förfaranden enligt förordning (EEG) nr 3760/92. Det kräver att befälhavaren på varje fiskefartyg för loggbok.

Landningsmedlemsstaten måste kunna övervaka landningarna på sitt territorium; därför bör de fiskefartyg som är registrerade i andra medlemsstater informera landningsmedlemsstaten om sin avsikt att landa på dess territorium.

Det är viktigt att vid landningen närmare klargöra och bekräfta uppgifterna i loggböckerna; de personer som har hand om landningen och avsättningen av fångsterna måste därför anmäla vilka mängder som landats, lastats om, bjudits ut till försäljning eller köpts.

⁽¹⁾ EGT nr L 207, 29.7.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3483/88 (EGT nr L 306, 11.11.1988, s. 2).

▼B

För att kunna undanta små fiskefartyg från skyldigheten att föra loggbok eller fylla i en landningsdeklaration, för vilka en sådan skyldighet skulle innebära en oproportionerlig börda i förhållande till deras fiskekapacitet, är det nödvändigt att varje medlemsstat kan kontrollera dessa fartygs verksamhet genom att införa en provtagningsplan.

För att säkerställa att gemenskapens handelsåtgärder och åtgärder för bevarande respekteras bör alla fiskeprodukter som importeras till gemenskapen eller landas där, fram till dess att den första försäljningen äger rum, åtföljas av ett transportdokument som anger deras ursprung.

Begränsningar av fångsterna måste förvaltas såväl på medlemsstats- som gemenskapsnivå. Medlemsstaterna bör registrera landningarna och anmäla dem till kommissionen på elektronisk väg. Undantag från denna skyldighet måste därför kunna göras för små mängder som landas, emedan en elektronisk överföring i sådana fall skulle innebära en oproportionerligt stor administrativ och ekonomisk belastning för medlemsstaternas myndigheter.

För att säkerställa att alla de utnyttjade resurserna bevaras och förvaltas kan bestämmelserna om loggbok, landnings- och försäljningsdeklarationer samt upplysningar om omlastningar och registrering av fångster utvidgas till att omfatta sådana bestånd som inte omfattas av någon TAC eller kvot.

Medlemsstaterna måste hållas underrättade om resultaten av sina fartygs verksamhet i vatten som lyder under tredje lands jurisdiktion eller på internationellt vatten. Skyldigheten att föra loggbok och avge landnings- och omlastningsdeklaration bör därför också gälla för befälhavarna på dessa fartyg. De uppgifter som medlemsstaterna samlar in bör översändas till kommissionen.

För att hantera insamlingen och behandlingen av uppgifterna behöver databaser upprättas som särskilt gör det möjligt att samköra data. Kommissionen och dess inspektörer bör därför ha tillgång till dessa databaser på elektronisk väg för att kunna granska dem.

Om det finns närtredskap med olika maskstorlek ombord kan det inte säkert garanteras att bestämmelserna om hur fiskeredskapen får användas följs om de inte blir föremål för ytterligare kontroll. För vissa former av fiske kan det vara lämpligt att införa speciella regler som till exempel ennätsregeln.

När en medlemsstats kvot förbrukats, eller när själva TAC:en är förbrukad, måste kommissionen fatta beslut om förbud mot fiske.

Det är nödvändigt att gottgöra den skada som en medlemsstat lidit som inte har förbrukat sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller grupp av ett bestånd när fisket stoppas till följd av att en TAC är förbrukad. Av denna anledning bör ett kompensationssystem införas.

Om de ansvariga för fiskefartygen inte följer bestämmelserna i denna förordning bör dessa fartyg bli föremål för ytterligare kontroll med hänsyn till bevarandet.

▼B

För att säkerställa att de åtgärder som vidtagits förvaltas effektivt är det nödvändigt att införa en deklarationsordning som överensstämmer med de mål och strategier som fastställs i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3760/92, vilken är tillämplig på en medlemsstat som överskridit sin kvot.

Ett av huvudsyftena med den gemensamma fiskeripolitiken är att anpassa fångstkapaciteten till de tillgängliga resurserna. Enligt artikel 11 i förordning (EEG) nr 3760/92 är det rådets uppgift att lägga fast mål och strategier för en omläggning av fiskeansträngningen. Det är också nödvändigt att se till att åtgärderna rörande den gemensamma marknadsorganisationen respekteras, särskilt av de personer som berörs av dem. Det är därför av avgörande betydelse att varje medlemsstat, utöver de finansiella kontroller som redan finns föreskrivna i gemenskapsbestämmelserna, gör tekniska kontroller för att se till att de av rådet fastställda bestämmelserna följs.

Det är nödvändigt att fastställa allmänna regler så att gemenskapens inspektörer som utsetts av kommissionen kan se till att gemenskapsbestämmelserna tillämpas enhetligt och granska de kontroller som gjorts av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

För att säkerställa granskningens objektivitet är det viktigt att gemenskapens inspektörer under vissa omständigheter får göra självständiga inspektioner utan att förvarna för att granska de kontroller som gjorts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Sådana inspektioner får aldrig omfatta kontroll av privatpersoner.

De åtgärder som vidtas till följd av överträdelserna kan variera från ett land till ett annat, vilket får fiskarna att känna sig orättvist behandlade. Frånvaron av avskräckande straffpåföljder i några medlemsstater minskar kontrollernas effektivitet. Följaktligen bör medlemsstaterna vidta nödvändiga icke diskriminerande åtgärder för att förebygga och beivra oegentligheter, särskilt genom att införa ett straffsystem som effektivt berövar lagöverträdarna det ekonomiska utbytet av överträdelserna.

Om en landningsmedlemsstat inte effektivt beivrar oegentligheter kommer det att försvaga flaggmedlemsstatens möjligheter att se till att föreskrifterna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna följs. Det är därför nödvändigt att fastställa bestämmelser om att olovliga fångster skrivs av från landningsmedlemsstatens kvot, om denna stat underlåter att vidta effektiva åtgärder.

Medlemsstaterna bör regelbundet avlägga rapport till kommissionen om sin inspektionsverksamhet och om vilka åtgärder som vidtas vid brott mot gemenskapens bestämmelser.

För vissa åtgärder som avses i denna förordning är det lämpligt att fastställa tillämpningsföreskrifter.

Det bör säkerställas att de uppgifter som samlas in inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt.

▼B

Denna förordning bör inte inverka på sådana nationella kontrollbestämmelser som, även om de hör till dennas tillämpningsområde, sträcker sig utanför förordningens minimiföreskrifter, förutsatt att de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten.

Förordning (EEG) nr 2241/87 bör upphävas, med undantag av artikel 5 som fortfarande gäller fram till dess att de listor som avses i artikel 6.2 i denna förordning antagits.

Det är nödvändigt att fastställa en övergångsperiod för genomförandet av särbestämmelserna i vissa artiklar för att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall kunna införa och anpassa sina förfaranden till den nya förordningens krav.

Bestämmelserna i vissa artiklar bör träda i kraft den 1 januari 1999 i den mån de berör fisket i Medelhavet, där den gemensamma fiskeripolitiken ännu inte är helt genomförd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼M15**▼B**

AVDELNING II

Övervakning av fångsterna

Artikel 6

1. Befälhavarna på sådana fiskefartyg inom gemenskapen som fiskar arter ur ett bestånd eller en grupp av bestånd skall föra loggbok, i vilken de skall ange vilka fångstmängder som finns ombord av varje art, datum och plats (statistisk rektangel ICES) för dessa fångster och vilken typ av fiskeredskap som använts.

▼M7

2. Från och med den 1 januari 2000 skall varje art som bevaras ombord i en mängd som överskrider 50 kg i levande vikt antecknas i loggboken i andra områden än i Medelhavet. ►M11 ►C3 För fisket i Medelhavet skall varje art som bevaras ombord i en mängd som överskrider 15 kg i levande vikt, och som ingår i en förteckning som upprättas enligt punkt 8, registreras i loggboken. ◄ ◄

▼M11**▼C3**

För långvandrande arter och små pelagiska arter skall dock varje mängd som överskrider 50 kg i levande vikt registreras i loggboken.

▼B

3. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall i loggböckerna skriva in vilka mängder som fångats i havet, datum och plats för dessa fångster samt de i punkt 2 avsedda arterna. De mängder som kastats överbord kan registreras i uppskattningssyfte.

4. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall undantas från kraven i punkterna 1 och 3 om fartygets största längd understiger 10 m.

▼ B

5. Rådet kan på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet besluta om andra undantag än det som avses i punkt 4.

6. Varje medlemsstat skall genom stickprovskontroller kontrollera verksamheten hos de fiskefartyg som är undantagna från de krav som anges i punkterna 4 och 5 för att säkerställa att dessa fartyg följer gällande gemenskapsbestämmelser.

Varje medlemsstat skall därför utarbeta en provtagningsplan, som skall lämnas till kommissionen. Resultaten av de kontroller som görs skall regelbundet meddelas kommissionen.

7. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall registrera de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3, antingen i maskinläsbar form eller på papper.

▼ M7

8. Närmare bestämmelser skall antas för tillämpningen av denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 36, bland annat

— i vissa speciella fall med en annan geografisk grundval än den statistiska ICES-rektangeln, samt

— med registrering av fångster som tas med småmaskig utrustning och som behålls osorterade ombord,

— den lista som avses i punkt 2.

▼ M15**▼ B***Artikel 8*

1. Befälhavarna på sådana fiskefartyg inom gemenskapen som har en största längd av minst 10 m, eller deras ställföreträdare, skall efter varje resa inom 48 timmar efter landningen lämna in en deklaration till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där landningen äger rum. Befälhavaren är ansvarig för deklarationens riktighet, som minst skall innehålla uppgift om de landade mängderna av varje art som avses i artikel 6.2 och i vilket område de fångats.

2. Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om att utsträcka den skyldighet som avses i punkt 1 till sådana fartyg som har en största längd av mindre än 10 m. Rådet kan också med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om undantag från skyldigheten i punkt 1 för vissa kategorier av fartyg med en största längd av minst 10 m, vilka bedriver viss typ av fiskeverksamhet.

3. Varje medlemsstat skall genom stickprovskontroller övervaka den verksamhet som bedrivs av de fiskefartyg som är undantagna från kraven i punkt 1 för att säkerställa att dessa fartyg följer gällande bestämmelser inom gemenskapen.

Varje medlemsstat skall därför utarbeta en provtagningsplan och sända den till kommissionen. Resultaten av de kontroller som görs skall regelbundet meddelas kommissionen.

▼ B

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36.

▼ M15**▼ M7***Artikel 11*

1. Omlastningar och fiske om bedrivs av två eller flera gemenskapsfartyg gemensamt och som äger rum i marina farvatten under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion samt omlastningar som äger rum i en hamn i en medlemsstat får tillåtas av denna medlemsstat. Befälhavarna för de berörda fartygen skall uppfylla villkoren i punkt 2, särskilt vad beträffar

- de tillåtna platser som anvisas,
- inspektions- och övervakningsförfaranden,
- villkoren för registrering och anmälan av omlastningen och de omlastade kvantiteterna.

Denna bestämmelse skall inte tillämpas på gemenskapsfartyg som fiskar med partrål.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 36, med hänsyn tagen till de berörda medlemsstaternas synpunkter.

▼ M15**▼ B**

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.